

складання кореспонденції рахунків, із врахуванням специфіки діяльності підприємства. Оскільки підприємство функціонує постійно, тому рекомендується перевіряти події і після дати балансу. Якщо виявлено помилки, що вплинуть на подальше відображення інформації, то аудитор може рекомендувати виправити їх керівництву, подавши уточнюючу звітність, в разі відмови – вказати у висновку про наявність неточностей.

Рис. 1. Етапи проведення аудиту фінансової звітності

Отже, запропоновані етапи проведення аудиту сприятимуть ефективності проведеного аудиту, за результатами якого, зовнішні користувачі інформацією вирішуватимуть питання співпраці із підприємством, керівництво усунуватиме недоліки в роботі бухгалтерської та інших служб.

1. Шевчук В.О. Аудит : підручник / В.О. Шевчук, І.М. Пожарицька, К.С. Сурніна. – С. : ВД «АРІАЛ», 2011. – 218с. 2. Петренко Н.І. Методика аудиту фінансової звітності та шляхи її удосконалення / Н.І. Петренко // Вісник ЖДТУ. – Житомир: ЖДТУ. – Вип. №1 (51). 3. Мультианівська Т.В. Аудит: навч. посібник / Т.В. Мультианівська, Т.С. Воїнова, О.О. Вороніна. – Харків. : КНЕУ, 2010. – 336 с.

Гаврецька С.Я.
студ. гр. ОА – 43

Науковий керівник – Височан О.О., асистент

МШП: КРИТЕРІЙ ВІДНЕСЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ

Більшість промислових підприємств України у власній діяльності використовують малоцінні засоби праці широкої номенклатури та в значних обсягах, які відносяться до швидкозношуваних предметів. Як засоби праці у процесі використання ці активи поступово переносять

свою вартість на вартість заново вироблених продуктів, в межах одного року або операційного періоду, у зв'язку з чим до них застосовують специфічні методи обліку.

До прийняття Національних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, в якості малоцінних та швидкозношуваних розглядалися предмети, які служать менш як один рік (незалежно від їх вартості) або мають вартість, яка менша від встановленої норми за одиницю (незалежно від строку служби). Паралельно було затверджено перелік, за яким матеріальні цінності відносилися до МШП, незалежно від вартості й терміну служби: знаряддя лову, спеціальні інструменти і пристосування, спецодяг та взуття тощо. В новітньому обліку з перелічених обмежень залишилися одне: використання протягом не більше одного року або нормального операційного циклу, якщо він більший одного року. Встановлення інших критеріїв віднесення є прерогативою кожного окремо взятого суб'єкта господарювання. На наш погляд, підприємствам не слід нехтувати цим правом і затвердити в Наказі про організацію бухгалтерського обліку та облікову політику як вартісні обмеження (на необхідність цього вказує назва предметів – “малоцінні”) в розмірі 500 або 1000 грн. (без ПДВ), так і конкретний перелік таких цінностей з розподілом на групи: формений одяг, запобіжні пристрої, спеціальні інструменти, виробничий інвентар, технологічна тара, канцтовари тощо.

Облік малоцінних та швидкозношуваних предметів ведеться на рахунку 22. За дебетом рахунку 22 “Малоцінні та швидкозношувані предмети” відображаються за первісною вартістю придбані (отримані) або виготовлені МШП, за кредитом – за обліковою вартістю відпуск МШП в експлуатацію із списанням на рахунки обліку витрат, а також списання нестач і витрат від псування таких предметів. При цьому слід зауважити, що списують дані цінності в повному обсязі, не нараховуючи при цьому зносу [3, с. 128].

Основою побудови бухгалтерського обліку швидкозношуваних предметів є їх економічна класифікація, а головною ознакою, взятою за основу класифікації, – склад і функціональна роль цих предметів у процесі виробництва. Поточний облік швидкозношуваних предметів відбувається за цінами придбання (можливе також виділення транспортно-заготівельних затрат). Іноді підприємства обліковують транспортно-заготівельні затрати (ТЗЗ) в цілому за рахунком. Для бухгалтерського обліку наявності, руху і використання оборотних засобів праці відповідним планом передбачено рахунок “Малоцінні і швидкозношувані предмети”. Рахунок малоцінних і швидкозношуваних предметів має забезпечувати формування зведених показників їх наявності, руху і залишків [2, с. 299].

Основними джерелами надходження МШП на склад є їх оприбуткування у загальному порядку придбання матеріальних цінностей або виготовлення власними підрозділами підприємства. Тому надходження таких предметів документально оформляється подібно, як при обліку оприбуткування сировини і матеріалів від постачальників за

цінами придбання, з врахуванням витрат, що формують первісну вартість активів(в т.ч. сум транспортно-заготівельних затрат). Облік наявності МШП на складі, а також документальне оформлення і облік руху – надходження, внутрішнє переміщення, передача зі складу в експлуатацію предметів, реалізація – здійснюється згідно з чинними основними положеннями з обліку запасів (зокрема, П(С)БО 9 “Запаси”, Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів та ін.). Залежно від напрямків використання швидкозношуваних предметів в обліку відображаються такі господарські операції, як використання МШП при виготовленні продукції(наданні послуг, виконанні робіт);для потреб адміністративного і загальновиробничого характеру; відпуск в обслуговуючі і непромисловідопоміжні виробництва; ліквідація використаних та реалізація зайвих МШП на сторону тощо.

Наказом Міністерства статистики України затверджено такі типові форми з обліку оборотних МШП: МШ-1 “Відомість на поповнення (вилучення) постійного запасу інструментів”; МШ-2 “Картка обліку МШП”; МШ-3 “Замовлення на ремонт або заточування інструментів”; МШ-4 “Акт вибуття МШП”; МШ-5 “Акт на списання інструментів та обмін їх на придатні”; МШ-6 “Особова картка № _ обліку спецодягу, спецвзуття та запобіжних пристроїв”; МШ-7 “Відомість обліку видачі (повернення) спецодягу, спецвзуття та запобіжних пристроїв”, МШ-8 “Акт на списання МШП”[1].

МШП, які перебувають в експлуатації на підставі первинних документів (накладних, вимог тощо) списуються зі складу записом: Дебет рахунка “Матеріальні затрати” Кредит рахунка “Малоцінні та швидкозношувані предмети”. Передаючи МШП в експлуатацію, відповідну частку ТЗЗ спирають на ті рахунки, на яких відображається погашення вартості цих предметів. При експлуатації таких предметів бухгалтерія повинна організувати оперативний облік і контроль за зберіганням та додержанням термінів їх експлуатації.

Повернення МШП з експлуатації на склад оформляється накладною і у разі такого повернення предметів, які раніше були списані, вони оприбутковуються повною ціною. Швидкозношувані предмети засобів працівибувають з експлуатації з таких причин,як повне зношення, поламання, реалізація, після чого комісія складає Акт на списання. Вона констатує непридатність подальшого використання окремих предметів[2, с. 301-304].

Особливості обліку окремих видів МШП на підприємствах у міжсезонний, тобто ремонтний період полягають у тому, що серед цих предметів найбільшу частку становлять інструменти й пристрої загального і спеціального користування. Облік видачі інструментів на робочі місця ведуть по-різному. Наприклад інструменти й пристрої, що перебувають у тривалому користуванні робітника, при видачі відображають у його особистій інструментальній картці-книзі. Видаючи інструменти на короткий час, застосовують спеціальні металеві жетони-марки без облікових записів у документах або реєстрах [2, с. 305].

Отже, до категорії малоцінних та швидкозношуваних предметів відносяться предмети праці, що неодноразово беруть участь у виробничому процесі підприємства, а основною обліковою одиницею їх є кожний окремий предмет, тобто найменування інвентарного об'єкта. При цьому на предметі ставиться інвентарний номер, і при зношенні його можна замінити на новий. Слід також пам'ятати, що від моменту надходження і до самого вибуття всі МШП повинні бути закріплені за матеріально відповідальними особами.

1. Про затвердження типових форм первинних облікових документів з обліку малоцінних швидкозношуваних предметів: Наказ Міністерства статистики України від 22.05.1996 № 145. 2. Сопко В.В. Бухгалтерський облік: Навч. посібник/ В.В. Сопко. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2000. – 578с. 3. Бухгалтерський облік та оподаткування: навч. посіб./ за ред. Р.Л.Хом'яка, В.І. Лемішовського. – 4-те вид. допов. і переробл. – Львів : Ажур, 2010. – 1220 с.

Греб Н.І.
студ. гр. ЕОАм-13
Науковий керівник – Литвиненко Н.О., ст. викладач

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА

Виконання поставлених перед бухгалтерським обліком завдань із забезпечення зовнішніх користувачів інформацією про майновий та фінансовий стан підприємства вимагає встановлення загальновизначеної сукупності принципів та правил, які використовуються в бухгалтерському обліку при формуванні та відображенні інформації. Разом з тим, жорстке нормативне регулювання бухгалтерського обліку, яке мало місце в плановій економіці, позбавляє його можливостей оперативного реагувати на зміни в зовнішньому середовищі. Важливим засобом, завдяки якому існує можливість розумного поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства в питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку є облікова політика.

При розробці облікової політики суб'єктам господарювання доводиться враховувати не лише множинність трактувань понятійного апарату, але й зважати на широке коло користувачів фінансової звітності, від потреб яких залежать облікові оцінки, оскільки на даний час ні методологія, ні практика розпорядчого документа про облікову політику в Україні не сформована. Тому вирішення проблеми формування облікової політики загалом та її окремих об'єктів і елементів, що їм кореспондують, є важливим науковим і практичним завданням.

Окремі організаційно-методологічні питання формування облікової політики підприємства та проблемні сторони щодо її реалізації на підприємствах України знайшли висвітлення в наукових працях вітчизняних вчених М. Білухи, П. Хомина, М. Пушкаря, М. Кужельного,